

Available online at <http://jgu.garmian.edu.krd>

Journal of University of Garmian

<https://doi.org/10.24271/garmian.22090108>

شیوازناسی و شیوازناسی ئه دهب

ژوان عبدالسلام عزیز گهردی

بهشی زمانی کوردی // کۆلێژی پهروهردی شه قهلاوه // زانکۆی سه لاهه ددین

ئیدریس عبدالله مصطفی

بهشی زمانی کوردی // کۆلێژی زمان // زانکۆی سه لاهه ددین

پوخته

ئهم توێژینه وهیه له ژێر ناوێشانی (شیوازناسی و شیوازناسی ئه دهب) دایه، مه به ستیکه بۆ ناساندی زانستی شیوازناسی، شیوازناسی؛ خوێندنه وهی دهقی ئه ده بییه له ژێر رۆشنایی ئاسته کانی شیکاری شیوازی که وا دهقی ئه ده بی له سه ر بنیات نراوه، واته: شیوازی دارشتن و بیری تاکه که س، که به ڕنگه ی زمانه وه دارێژراوه؛ ده خاته پروو و واتا به هێژده که ی نێو دهقی ئه ده بی بۆ وه رگر ده ستینیشان ده کات. بۆیه ڕێبازی ئهم توێژینه وهیه: (شیوازناسی)یه. ناوه رۆکی توێژینه وه که: ئهم توێژینه وهیه له پێشه کی و دوو به ش پیکهاتووه: به شی یه که م؛ ئهم به شه به ناوێشانی (شیوازناسی)یه؛ چه ند ته وه رێک له خۆ ده گرێت؛ ته وه ری یه که م: (شیوازناسی له ڕوانگه ی وشه وه) باسکراوه، ته وه ری دووه میش: (شیوازناسی له ڕوانگه ی زا راوه) وه له لایه ن شیوازناسان و نووسه رانه وه باسکراوه.

به شی دووه م: تایبه ته به (شیوازو شیوازناسی ئه ده ب)، سێ ته وه ر له خۆ ده گرێت؛ ته وه ری یه که م؛ له باره ی (شیوازه وه یه، ته وه ری دووه م: (شیوازه کانی زمان و شیوازه کانی ئه ده ب) به نموونه ده خاته پروو، له ته وه ری سییه میشدا؛ له باره ی (شیوازناسی ئه ده ب) وه ده ویت.

له کۆتایی ئهم توێژینه وه یه دا؛ پوخته ی ئهو ئه نجامانه ی که توێژینه وه که پێی گه یشتووه له گه ل سه رچاوه کان و کورته ی باسه که به زمانی کوردی و عری و ئینگلیزی خراونه ته پروو.

Article Info

Received: January, 2022
Accepted : February, 2022
Published : April , 2022

Keywords

لادان، شیواز، شیوازناسی،
شیوازناسی ئه ده ب.

Corresponding Author

zhwan.azeez@su.edu.krd
idrees.kurdesh@su.edu.krd

پیشه‌کی:

زانست دیت. به یه کگرتی رڤگی وشه‌که‌و پاشگره‌که‌ی (زانستی شیواز) واته: (شیوازناسی) یان پیکه‌پناوه. (المسدی، (۲۰۰۶)، ص: ۳۱-۳۲).

له زمانی فارسی‌شدا (سبک شناسی) پڻ دهوتریت، له زاروی فەرهنسی (Stylistique) وه‌رگراوه، له دوو برڤه پیکه‌پناوه: (سبک + شناسی) ←

(سبک شناسی)، (سبک) به واتای (شیواز)ه، (شناسی) یش به واتای (زانست یان پرۆگرام)ه، (شمیسا، (۱۳۷۳)، ص: ۱۳) له نه‌نجامی لکاندن پیکه‌که‌ به پاشگره‌که‌ی (شیوازناسی) یان به‌رهمه‌پناوه.

له زمانی کوردیش (شیوازناسی)یه، وه‌ک زمانه‌کانی پیشوو له دوو برڤه پیکه‌دیت:

(شیواز + ناسی) ← (شیوازناسی)، به واتای زانستی ناسینی شیواز، ناسینه‌وی نه‌و رڤگه‌یه‌ی که هه‌ر نووسه‌رڤک له نووسینه‌وی به‌رهمه‌که‌ی ده‌یگرته‌به‌ر: نه‌مه‌ش له رڤگه‌ی توپژینه‌وه‌وه پڻ ده‌گه‌ین.

ته‌وه‌ری دووهم/ شیوازناسی له رپوی (زاراوه) وه:

شیوازناسی زاراوه‌یه‌کی نوپیه، بویه هه‌ر یه‌که له زاناو نووسه‌ران و شیوازناسان، به‌پڻ تپروانین و گۆشه‌نیگای خویانه‌وه: نه‌م زاراوه‌یه‌یان ناساندوو، له‌وانه:

(۱-۲-۱): شیوازناسی له تپروانینی نه‌ورویپیه‌کانه‌وه:

(۱-۲-۱): پیناسه‌ی شیوازناسی له فەرهنه‌نگه‌ نه‌ده‌بییه‌کاندا:

له فەرهنه‌نگی (Le Robert) دا شیوازناسی پیناسه ده‌کات به‌وه‌ی ((نوژینه‌وه‌یه‌کی زانستییه بو شیواز، هه‌روه‌ها توپژینه‌وه بو رڤگان و دیارده‌کان ده‌کات)). (Pour Tous, (1994), P: 1065) مه‌به‌ست له‌م پیناسه‌یه: شیوازناسی توپژینه‌وه‌یه له رڤگه‌کانی نووسینه‌وی به‌رهمه‌ی نووسه‌ره‌کان، هه‌ر نووسه‌رڤک رڤگه‌یه‌کی تایبته به نووسینه‌وی به‌رهمه‌که‌ی دیاری ده‌کات، نه‌و رڤگه‌ تایبته‌یه‌ش (شیواز)ی پڻ ده‌وتریت.

له فەرهنه‌نگی تری ئینگلیزی (Edward) دا شیوازناسی به‌وه ده‌ناسینیت، که ((لقیکی زمانه‌وانییه، توپژینه‌وه له جیاکاریه‌کانی (ده‌نگسازی، وشه‌سازی، پسته‌سازی) ده‌کات، نه‌و جیاکاری و گۆراوانه‌ش؛ شیوازنیکی دیاریکراو پیکه‌دیت)). (Quinn, (2006), P: 402) مه‌به‌ست لښ شیوازناسی به لقیکی زمانه‌وانی داناه به‌وه‌ی توپژینه‌وه‌یه له پیکه‌هاتی ده‌قه نه‌ده‌بییه‌کان له (ده‌نگسازی و وشه‌سازی و پسته‌سازی)، به ئالۆگۆزکردنی هه‌ریه‌که له‌م که‌ره‌ستانه‌ له‌نیو ده‌قی شیعردا؛ جۆرڤک لادان دپښته‌کایه‌وه، هه‌ر لادانیکیش جۆرڤکی دیاریکراو و تایبته له شیواز به‌رهمه ده‌هین.

(۲-۱-۲): پیناسه‌ی شیوازناسی لای زاناو نووسه‌رو شیوازناسان:

(رپفاتیر) شیوازناسی به‌وه ده‌ستینشان ده‌کات و ده‌لښت: ((نه‌و زانسته‌یه، که تایبته‌مه‌ندییه دیاره به‌ده‌سه‌تپاوه‌کان له لای نڤره‌ر پروون ده‌کاته‌وه، نه‌مه‌ش کاریگه‌ری به‌سه‌ر سه‌ره‌خۆپی وه‌رگرتنه‌وه له لای بو نڤردراو هه‌یه، بگره ته‌رزنیکی دیاریکراو ده‌سه‌پښته‌سه‌ر درککردن و تیگه‌یشتی خودی بو‌نڤردراوه‌که)). (Riffaterr, (1977), P: 146) له‌م پیناسه‌یه‌دا ناراسته‌و چۆنیته‌ی ناردنی په‌یام پروون ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ها نه‌رکی هه‌ریه‌ک له نڤره‌و بو‌نڤردراو دیاری ده‌کات، بو‌گه‌یشتن به واتای ده‌قه نه‌ده‌بییه‌کانیش: شیوازناسی هه‌لده‌ستیت به‌شیکردنه‌وه‌و پروونکردنه‌وه‌ی په‌یامی نڤره‌و گه‌یاندن و تیگه‌یشتن له لای بو‌نڤردراو.

نه‌م توپژینه‌وه‌یه له ژیر ناوینیشانی (شیوازناسی و شیوازناسی نه‌ده‌ب) دایه، مه‌به‌ستیگه بو ناساندی زانستی شیوازناسی، شیوازناسی؛ شیوازی دارشتن و بیری تاکه که‌س، که به رڤگه‌ی زمانه‌وه دارپژراوه: ده‌خاته‌پروو و واتا به‌هیزه‌که‌ی نیو ده‌قی نه‌ده‌بی بو وه‌رگر ده‌ستینشان ده‌کات.

هۆی هه‌لڤاردنی نه‌م توپژینه‌وه‌یه: ده‌گه‌رته‌وه بو گرنگی زانستی شیوازناسی له شیکارکردنی ده‌قه نه‌ده‌بییه‌کان به تایبته‌ی ده‌قی شیعر: به‌سه‌رحمه‌ ناسته جیاوازییه‌کانییه‌وه به مه‌به‌ستی ده‌رخستی جوانیه‌کای نیو ده‌قی نه‌ده‌بی له لایه‌ک، ده‌رخستی ناستی سه‌رکه‌وتنی ده‌قی شیعر: له لایه‌کی تردا. ئامانج له‌م توپژینه‌وه‌یه: دۆزینه‌وه‌ی بنه‌ماکانی شیوازناسی و شیوازناسی نه‌ده‌به به تایبته.

ناوه‌رۆکی توپژینه‌وه‌که: نه‌م توپژینه‌وه‌یه له پیشه‌کی و دوو به‌ش پیکه‌پناوه:

به‌شی یه‌که‌م: نه‌م به‌شه به‌ناوینیشانی (شیوازناسی)یه؛ چه‌ند ته‌وه‌رڤک له خۆ ده‌گریت: ته‌وه‌ری یه‌که‌م: (شیوازناسی له روانگی وشه‌وه) باسکراوه، ته‌وه‌ری دووهمیش: (شیوازناسی له روانگی زاراوه) وه له‌لایه‌ن شیوازناسان و نووسه‌رانه‌وه باسکراوه.

به‌شی دووهم: تایبته‌به (شیوازو شیوازناسی نه‌ده‌ب)، سڻ ته‌وه‌ر له‌خۆ ده‌گریت: ته‌وه‌ری یه‌که‌م: له باره‌ی (شیواز)ه‌یه، ته‌وه‌ری دووهم: (شیواز)ه‌کانی زمان و شیواز)ه‌کانی نه‌ده‌ب) به‌نمونه ده‌خاته‌پروو، له ته‌وه‌ری سییه‌میشدا: له باره‌ی (شیوازناسی نه‌ده‌ب)ه‌وه ده‌دوت.

له کۆتایی نه‌م توپژینه‌وه‌یه‌دا؛ بوخته‌ی نه‌و نه‌نجامانه‌ی که توپژینه‌وه‌که پڻ گه‌یشتوه له‌گه‌ل سه‌رچاوه‌کان و کورته‌ی باسه‌که به زمانی کوردی و عربی و ئینگلیزی خراونه‌ته‌پروو.

کلیله وشه: لادان، شیواز، شیوازناسی، شیوازناسی نه‌ده‌ب.

به‌شی یه‌که‌م: له باره‌ی شیوازناسییه‌وه:

ته‌وه‌ری یه‌که‌م/ شیوازناسی له روانگی (وشه) وه:

بو تیگه‌یشتن له به‌رنامه‌و کارو واتای شیوازناسی؛ پڻویسته سه‌ره‌تا له روانگی وشه‌وه شیوازناسی بناسین:

(۱-۱-۱): شیوازناسی له رپوی (وشه) وه:

شیوازناسی له‌رپوی فەرهنه‌نگه‌وه: زاراوه‌یه‌کی فەرهنسی (Stylistique) لیکدراوه: له دوو برڤه پیکه‌پناوه: برڤه‌ی یه‌که‌می بریتیه له رڤگی (Stilus) به واتای نامزای (قه‌لهم - پڻووس) دیت: که له زمانی لاتینییه‌وه وه‌رگراوه، برڤه‌ی دووهمی (Ique) پاشگره‌که‌ی (واتا)ی رڤه‌ی له‌سه‌ر ره‌ه‌ندی زانستی و پرۆگرام هه‌لده‌گریت. له کاتی لیکدانی هه‌ردوو برڤه‌که: زاراوه‌ی (شیوازناسی) به‌ده‌ست ده‌هین. (Cogard, (2001), p: 11).

له زمانی ئینگلیزی (Stylistics) ی پښه‌لښ، له‌دوو برڤه (Style + stics) پیکه‌پناوه، (Style) به واتای رڤگه‌ی ناخوتن و نووسین دیت، پاشگره‌که‌شی واتای نامزای تۆمارکردنه، به لکاندن هه‌ردوو برڤه‌که: به واتای رڤگه‌ی ده‌برین و نووسین له لای نووسه‌ر دیت. (عبدالمطلب، (۲۰۱۲)، ص: ۱۸۵).

له زمانی عه‌ره‌بیشدا پڻ ده‌وتریت (الأسلوبية)، به‌هه‌مان شیوه وشه‌یه‌کی لیکدراوه: له دوو برڤه پیکه‌پناوه، (أسلوب + یه) (الأسلوبية)، (اسلوب) واته: (شیواز) دیت، نه‌و رڤگه‌یه‌یه که وا نووسه‌ر بو هۆنییه‌وه‌ی به‌رهمه‌که‌ی ده‌یگرته‌به‌ر، (یه) پاشگره‌که‌یه‌تی: به واتای

گالا

گالا

گالا

گالا (مهسیفی، ۲۰۰۳)، ل: ۳۶-۳۷

نهم دهرپرینه له بهر نهوهی ریزمانی بنچینهیی تیکداوه، بۆ به شیوازنیکی سهلامهت له گه یاندنی بیرو درووستکردنی کاربگهری لای خوینهر ناژمردریت. چونکه بکهرو فرمان له م دهرپرینه دیارنییه، نهمهش له لایهن شیوازناسان پهنکرایهوه، له بهر نهوهی تیکدانه نهک لادان، که داداییهکان دایاهیناوه.

ههروهها (جیور) له دریزهی بیروپراکهی له سهسر شیوازناسی دهئیت: ((چه مکی نوئی زانستی شیواز له دواییدا فراوان بوو و وایلهت هه موو نهو شتانه بگریتهوه، که په یوهندیان ههیه به زمانهوه له دهنگهکان و شیوازهکان و وشهکان و دهستهواژهکان، به مەش جوریک تیکه لای له نیوان زانستی شیوازو زانستهکانی وشهسازی و دهنگسازی و رستهسازی و واتاسازی و فهرهنگدا درووستبوو، هه موو نه مانهش بۆ پروونکردنهوهی مه به سهستهکانی شیوازناسی و به هیزکردنی پهنسیپ و پرۆگرامهکانی، له پیناو باشتکردنی و پیناندنی بیرو وینهوه هه لچوونهکان، هه موو نه مەش بۆ گه یشتن به نهوپه پری په لکانی کارتیکردنی هونهری، به مە له م سالانهی دواییدا شیوازناسی وهک زانستیکی سه ره خۆ دهرکهوت)). (عبدالنور، ۱۹۸۴)، ص: ۲۱. بهوهی که شیوازناسی توئینهوه له به شهکانی زانستی زمان دهکات، به مه به سستی گه یشتن به بیرو په یام و دهررونی نووسه ره له لایهک، گه یشتن به جواییهکان و پاددهی هه لچوون و کارتیکردنی خوینهر له لایهکی تر. به لām هه رچی زانستی زمانه نهوا نووسه ره به هوانهوه ده سترهنگینی خۆی له نیو دهقه نه ده بییهکاندا ده بیئیت، ده زانیت چهنده دهقه که لادانی تیدا کراییت، نهوا نهوهنده رپنگهی داپشتنی جوانترو وینهی شیعری جوان و سه رنجراکیش دهقه که سه رنجراکیشتر دهکهن، نهوهندهی تریش خوینهر پی کاربگه ره ده بییت؛ و دهکات په یام بگات و له گه لیشیدا گۆرانکاری بیئیته کایهوه.

شیوازناسی له فهرهنگی زارواه نه ده بییهکانی (د. سعید علوش) دا ((وانه که، بابه ته کهی توئینهوهیه له شیوازهکان و تایبه تمه ندییهکانی دهرپرینی زمانی، یان کیلگهی نهم توئینهوهیه زمانهوانی دهرپرین، رهوانیژی، شیعریه تی گپراوههی سیمولۆژیانه، واتاناسی، دابهش ده بییت)). (علوش، ۱۹۸۵)، ص: ۱۱۴) نهم به کارهینانی زمانه نهفراندن و داهینان ده به خشیت و شیوازهکانی دهرپرین دینیت به رهه م؛ به شیوهی هیماو هونه ره جوانهکانی رهوانیژی به دهردهکهن، نهمهش به وردبوونهوه توئینهوه پی ناشنا ده بین و ده بیته وانیهکی جوان و چپزه خش، که به هۆی شیوازناسییه وهیه.

له فهرهنگیکی تری نه ده بی (نواف نصار) دا هاتوه: ((شیوازناسی لقیکه له توئینهوهی زمانی، خاوه نانی نهم ناراستیه به کارهینانی شیوازه زمانیهکان له سیاقه سنووردارهکان بۆ به رهه مهینانی شیوازی نه ده بی گوزارشتکار ده کۆلنهوه، نهمهش هه موو رهواله تهکانی دهرپرینی زمانی وهکو زمانهوانی و عه روزو رسته سازی و وشه سازی و دهگریتهوه)). (نصار، ۲۰۰۷)، ص: ۱۷) که نهمه له لای هه موو زانایانی زمان، چ له لای نه رستۆ کۆنتیلان و سه روچ، هه روهها له رهوانیژی ئیسلامیش له لایهن هه موو رهوانیژده کانهوه وهکو: (نیبن معتر و تهفتازانی و جرجانی و جاحزو) هه موو نهوانی تریشهوه، به واتا کۆنه کهی زۆرتر کاری له سه ره کراوه که لتورینی گه وره ی توئینهوهی شیوازییان درووستکردوه.

(فون درجا بلنتس) نهو وهای پیناسه کرد، که ((شیوازناسی توئینهوهیه له شیواز له رپنگهی لادانه زمانی و رهوانیژییهکانی دهقی نه ده بی)). (موان، ۱۹۸۱)، ص: ۱۴۱) هه تا وهکو ئیستاش لادان پرپه ی پشتی درووستکردنی شیوازه جوراوجۆرهکانه، له گه ل هه ر گۆرانکارییهکی زمانی جوریک له لادان درووست ده بییت، هه روهک ده زانین که رهستهی نه ده ب وشهیه، وشهش له رپنگهی زمانهوهیه دهقی نه ده بی له سه ر بنیات دهنریت.

(بیرجری) له باره ی شیوازناسییه وه ده ئیت: ((شیوازناسی نه مپۆ، توئینهوهی زمانه، هه روهها توئینهوهیه له گۆرانکارییهکانی زمان، هه روهها توئینهوهیه له کاری داهینه رانه)). (بیرجری ۱۹۸۵)، ص: ۶) مه به سست له مه توئینهوهیه له به نه ما بنچینه بییهکانی درووستبوونی دهقی نه ده بی داهینهر، واته: شیوازناسی نهو زانستهیه کار له سه ره نهو دهقه نه ده بیانه دهکات، که داهینانی تیایدا کراییت و هه لگری په یامیکی نوئ و سوود به خش و کاربگه ر بن.

له سه رچاوهیهکی ره وسیدا شیوازناسی به وه پیناسه کراوه، که وا (لقیکه له لقهکانی زانستی زمان، که له شیوازه جیاوازهکانی ناخاوتن و رپنگه جیاوازهکانی دهرپرین و نامرازهکانی زمان ده کۆلێتهوه)). (Sachkova. (2012) . P: 4) مه به سست له مه؛ له هۆکارهکانی په یدابوونی ناخاوتنی جیا جیاو شیوه و دهرپرینی جیاوازو نهو به شانیهی ناخاوتن و دهرپرینی جیاوازه، که به هۆی زمانهوه له سه ر بنیات دهنریت؛ ده کۆلێتهوه.

(۲-۲-۱): شیوازناسی له تپروانیی عه ره به کانهوه:

(۱-۲-۲-۱): پیناسه ی شیوازناسی له فهرهنگه نه ده بییهکاندا:

له فهرهنگی نه ده بی عه ره بی (جیور عبدالنور) دا هاتوه: ((شیوازناسی یان زانستی شیواز توئینهوهیهکی زانستیانهیه، بۆ رپنگه به کارهاتووهکانی گوزارشتکردن له بیروپراکان، نهمهش له بابه تی خۆی جیا ده بیتهوه له توئینهوهی زمان، چونکه زانستی زمان (نوئ) پشت ده به سست به و ناخاوتنه ی، که ناخپوه رهکان پشکهشی دهکهن، یان نووسه رهکان دهینوسن، به لām زانستی شیواز رپنگه مان پشمان ده دات بۆ وهگریتی نهو ماددهیه؛ بۆ گه یشتن به جوریکی دیاریکراو و کارتیکردن له بیسه ر یان خوینهر به و مه رجه ی ناخپوه ره نووسه ره له و رپنگه وتنه دهرنه چن، که زانایانی زمان بۆ واتاناکانی وشه و ریزمان و وشه سازی و رسته سازی ده ستنبشانیان کردوه)). (عبدالنور، ۱۹۸۴)، ص: ۲۰-۲۱) مه به سست نه وهیه کاتیک شاعیر یان نه دیب لادان دهکات، لادانه کهی به و شیوهیه نه بییت که هچ په یوه ندییهکی به به نه ماکانی فهرهنگ و زانستهکانی زمان نه مینیت، چونکه؛ بۆ نمونه: نه گه ره ده ستکاری به ما پیوستیهکانی رسته کرا، به لادانی به شیکی سه رهکی له دوو به شه سه ره کییهکانی که بکه رو فرمانن، نهو کاته به دهرپرین واتاکه ی ده شیویت. وهک بۆ نمونه: (نه نوهر مه سیفی) نووسیوه تی:

لا گالا

گالا

گالا

گالا

گالا

گالا

گالا

گالا

(۲-۲-۲۱): پێناسەی شێوازناسی لای زانا نووسەر و شێوازناسان:

له لای (ابراهیم الرماني) شێوازناسی بهوه ناسێنراوه، که وا ((زانستیکه بهها جوانهکانی کاری ئەدەبی ناشرکا دەکات، ئەمەش بەسەرچاوهگرتن له شیکاری دیاردە زمانی و پەروانەبێژییەکانی دەقی)). (الرماني، (۱۹۸۵)، ص: ۴۱) سەرچاوهی دروستبوونی جوانییهکانی نۆو دەقی ئەدەبی به هۆی زانستهکانی زمان و زانستی پەروانەبێژییەوهیه، بەلام به هۆی زانستی شێوازناسییهوه نهیبت دەقی ئەدەبی جوانییهکانی دەرناکهوێت، چونکه شێوازناسی توێژینهوه لهسەر بهشەکانی پیکهاتەتی دەقی ئەدەبی دەکات له پێناو گه‌یشتن بهو بهها جوانییهی، که له نۆو دهقه کهدا کراوه.

(میشال شریم)یش بهمشێوهیه پێناسەی شێوازناسی کردووه: ((شیکردنهوهی کێ زمانهوانییهو بابهتکهی له شێوازو مه‌رحه بابهتیهکان و بنهما زانباریه زمانهوانییهکان پیکدیت)). (شریم، (۱۹۸۷)، ص: ۳۷-۳۸) ئەم پێناسهیه دهریده‌خات شێوازناسی له کرۆک و ناوه‌رۆکی ده‌قمان بۆ دهرده‌خات، تیشک ده‌خاته سه‌ر مه‌رح و بنهما گرنگه‌کان، که له شیکردنهوهی ده‌قدا به‌رحه‌سته ده‌یبت.

(فرحان بدری) به‌مجۆره پێناسه‌ی ده‌کات ((شێوازناسی جه‌خت ده‌کاته‌وه له‌سه‌ر توێژینه‌وه له تابه‌تمه‌ندییه شێوازیه‌کان و وینه شیعرییه‌کان و وه‌سف و خوازه‌کان و ناوازه ئیقاعه‌کان له‌گه‌ڵ هه‌موو ئەو په‌رگه‌زدۆزی و ده‌نگانه‌ی، که ئەو ناوازه ئیقاعانه دروستی ده‌کهن. هه‌روه‌ها تابه‌ته به توێژینه‌وه‌ی سیسته‌م و زمانی شیعری و ئەو ته‌مومزه‌ی دیته ناو زمانی ده‌ق و چۆنیه‌تی به‌کارهێنانه ئه‌فسانه‌وه پهنده به‌سه‌رهاته پێشیننه‌کان و بیجه‌که له مانه‌ش: هه‌ندیکی له باسه‌کانی پەروان‌بێژی کۆن وەرگرتوووه له پەروان‌بێژی تێپەراندوووه)). (الحریری، (۲۰۰۳)، ص: ۱۲). مه‌به‌ست لێ شێوازناسی له هه‌موو ژانره ئەدەبی و ورده‌کارییه‌کانی نۆو ده‌قی ئەدەبی ده‌کۆڵیته‌وه، واته: وردتر له زانسته‌کانی تر کار له‌سه‌ر ده‌ق ده‌کات: له پێناو دۆزینه‌وه و گه‌یشتن به‌ها هونه‌ری و جوانییه‌کانی ده‌ق له لادان و هه‌له‌بژاردن و ده‌نگ و وینه‌ی شیعری و پریم و هونه‌ره‌کانی پەروان‌بێژی و تد.

(عدنان بن ذریل) له باره‌ی شێوازناسییه‌وه ده‌لێت: ((شێوازناسی زانستیکێ

زمانی نوێیه، له‌وه هۆکاره زمانه‌نه ده‌کۆڵیته‌وه که وا له گوتاری ئاسایی ئەدەبی ده‌کهن، تابه‌تمه‌ندییه‌کانی دهربرین و شیعریه‌تی جودایان بۆ دروست بێت و له‌غه‌یری خۆیان جیا‌یان بکاته‌وه)). (بن ذریل، (۲۰۰۶)، ص: ۱۳۱) ئەمەش به هۆی لادان له یاسا‌کانی زمان ڕوو ده‌دات و ناخواتنی ئاسایی به ئەدەبی ده‌کهن، به واتای هه‌ر دهرچوونیک و تیکشکاندیک له به‌شه‌کانی زمان: جۆرێک له شێوازی دهربرین دروست ده‌یبت، ئەمەش وا ده‌کات زمانیکێ تابه‌تی شیعری دروست بێت و جیا بکرتنه‌وه له هه‌ر دهرچوونیکێ تر له ڕێسا به نه‌ما‌کانی زمان، واته: شێوازناسی بریتیه له پیکه‌وه گونجاندنی نۆوان بێر و دهربرین، ئەوه‌ی له بیره‌یه‌ شاعیر به هۆی زمانه‌وه دهریده‌برێت به‌شێوه‌یه‌ک که پێشتر به‌رچاوه‌که‌وتبێت و جیا بێت له زمانی ناخواتن.

(۳-۲-۲۱): شێوازناسی له تێروانیی کورده‌کانه‌وه:

(۱-۳-۲۱): پێناسه‌ی شێوازناسی له فهره‌نگه ئەدەبییه‌کاندا:

له فهره‌نگه‌ی ئەدەبی کوردی (سه‌لام ناوخۆش) دا هاتوو: شێوازناسی ((بریتیه له توێژینه‌وه‌ی شێواز له زماندا له نووسینی جیا‌ی له نۆوان ده‌قی ئەدەبی و ده‌قی تر، که‌چی له نۆندا شێوازگه‌ری بریتیه له‌جیا‌ی سیسته‌ماتیکێ له نووسین و ناخواتندا، که په‌یوه‌ستن به‌جۆری دیسکۆپس و

کۆنتیکسدا)). (ناوخۆش، (۲۰۱۴)، ل: ۳۰۶) به‌مشێوهیه شێوازناسی بووه‌ته پردی په‌یوه‌ندی نۆوان زمان و ئەدەب، پێوه‌ره زمانه‌وانییه‌کانی تیا‌دا به‌کارده‌هێنێت و جیا‌کاری له نۆوان زمانی نووسین و ناخواتن ده‌کات.

(۲-۳-۲۱): پێناسه‌ی شێوازناسی لای نووسه‌ران و شێوازناسان:

(نعمت الله حامد) له پێناسه‌ی شێوازناسیدا وتویه‌تی: ((شێوازگه‌ری ئەو زانسته، ئەوئ شێوازی به‌ره‌مه‌ی فقه‌دکۆلیت و سیماو تابه‌تمه‌ندیین وئ ئەشکه‌را و دیار دکه‌تن، بێ کۆ بریارێ ل سه‌ر وی به‌ره‌مه‌ی بده‌تن، نانکو به‌ره‌مه‌ی ناهه‌له‌سه‌نگینیت)). (نێیلی، (۲۰۰۷)، ل: ۵۲) مه‌به‌ست لێ شێوازناسی توێژینه‌وه له به‌ره‌مه‌کان ده‌کات و سیماو تابه‌تمه‌ندییه‌کانی نۆو ده‌قی ئەدەبی ناشرکا ده‌کات، به‌لام بریار به‌سه‌ر ده‌قه‌که نادات وه‌ک له په‌رخه‌نی ئەدەبی بریار به‌سه‌ر ده‌قه‌که‌وه ده‌درێت، هه‌روه‌ها به‌راوردی به‌ره‌مه‌ ئەدەبییه‌کان له‌گه‌ڵ یه‌کتیدا ناکات، ته‌نیا به‌شیکردنه‌وه‌وه دهرخستن وازده‌هێنێت.

(د. ئیدریس عه‌بدوڵلا) له پێناسه‌ی شێوازناسیدا ده‌لێت: ((شێوازگه‌ری زانستی شێوازه، واته: زانستی توێژینه‌وه‌ی ده‌ق و وه‌سفی ئەو ڕنگه‌یه‌یه، که دهربرینی تیا خراوه‌ته‌روو، دیاره ئەوه‌ش یه‌کێکه له بوواره‌کانی په‌رخه‌نی ئەدەب، که‌جیا له هه‌ر لایه‌نیکێ کاربگه‌ری کۆمه‌لایه‌تی، یان سیاسی، یان نایدۆلۆجی، یان هه‌ر لایه‌نیکێ په‌یوه‌ست به‌ ده‌ق، بنیاتی زمانی ده‌قی ئەدەبی له به‌رچاوه‌گرتن و له‌وه‌ ده‌کۆڵیته‌وه، ئەمه‌ چونکه شێوازگه‌ری نوێترینی ئەو زانستانه‌یه که له سه‌رده‌می نۆندا له‌زانسته‌کانی زمان په‌یدا‌بووه)). (مسته‌فا، (۲۰۱۱-۲۰۱۱)، ل: ۱۵). له‌مه‌دا شێوازناسی به‌په‌رخه‌نی ئەدەبی به‌سه‌راوته‌وه، له‌گه‌ڵ ئەمه‌شدا جه‌خت له‌سه‌ر لیکۆڵینه‌وه له بنیاتی زمان ده‌کات، که ده‌قی ئەدەبی له‌سه‌ری دروستبووه.

له لایه‌کی تریش (د. ئیدریس) له باره‌ی شێوازناسی وتویه‌تی: ((شێوازگه‌ری بریتیه له‌و زانسته‌ نوێیه‌ی له تابه‌تمه‌ندییه زمانیه‌کانی گوتاری ئەدەبی ده‌کۆڵیته‌وه، حه‌قیقه‌تی ئەو شێوازانه دهرده‌خات، که نووسه‌ره‌کان له نووسینی ده‌قه‌کان په‌په‌رویان لیکردوو)). (مسته‌فا، (۲۰۱۳)، ل: ۱۱) مه‌به‌ست دهرخستنی ئەو ڕنگه‌یه‌یه، که نووسه‌ره‌کان له نووسینی به‌ره‌مه‌ ئەدەبییه‌کانیان گرتوو‌یان‌ته‌به‌ر، ئەمەش به‌توێژینه‌وه له‌سه‌ر ئەو پیکهاتیه‌ی، که ده‌قه‌که‌ی له‌سه‌ر بنیات نراوه.

به‌گشتی: شێوازناسی:

بریتیه له زانستی توێژینه‌وه له تابه‌تمه‌ندییه‌کانی ناخواتن و ئەدەب، هه‌روه‌ها پادده‌ی کاربگه‌ری ئەو شێوازانه له بیسه‌ر، هه‌موو ئەمه‌ش له ئەنجامدا بۆ باشترکردنی شێوازه‌کانی به‌ره‌مه‌بنانی په‌یوه‌ندییه‌کی باشتر له نۆوان تاکه‌کانی کۆمه‌لگه، هه‌روه‌ها له نۆوان ئەدەب و کۆمه‌لگه.

به‌شی دووه‌م: شێواز و شێوازناسی ئەدەب:

ته‌وه‌ری یه‌که‌م/ له باره‌ی شێوازه‌وه:

بۆ‌گه‌یشتن به واتای وشه‌ی شێواز: به‌مشێوه‌یه‌ی خواره‌وه ده‌خه‌ینه ڕوو:

(۱-۱-۲): شێواز له ڕووی (وشه‌)وه:

شێواز له ڕووی فهره‌نگه‌وه، له زمانی فهره‌نسیدا: وشه‌ی (Style) له بنه‌په‌تدا زا‌راوه‌یه‌کی لاتینی (Stilus)، له سه‌ره‌تادا به واتای نام‌زێکی ر‌ه‌ق و تیزه‌هاتوو، له کۆن ئەو نام‌زێیان بۆ نووسینی به‌ده‌ست به‌کارده‌هێنا، به‌لام دواتر به واتای تۆمارکردنی چالاکیه‌کان به‌ده‌ستی خودی خۆیان هاتوو، (Pour Tous, (1994), P: 1065). پاشان تێبینییان کرد بنجینه‌ی

له فەرھەنگی (لسان العرب) دا (شێواز واتای پێڕەوێکی دێژە، یان پێژنک له دار خورمايه، شێوازی: پێژنک یان پێژنک، دەگوتێت ئێوه لەسەر شێوازی خراب دان، یان ئەو کەسە لەو شێوازی وەرگرتوو، یان لەو شێوازی بەکسانن، واتە: بەهەمان پێژنک هەڵسوکەوت دەکەن، یان بەهەمان پێژنک دەپۆن، یان هەمان مەبەستیان لە گەیاندا هەیە). (ابن منظور، ۲۰۰۸)، (ص: ۲۲۵). شێواز بۆ بوارە جیاجیاکان بەکارهێنراوە، هەرۆک دەوترێت: (شێوازی ژبان)، شێوازی وێنەکێشان، (شێوازی نووسین)، (خلیل، ۱۹۹۷)، (ص: ۷۴). بەمەش شێواز پەيوهسته به سەرجهم بوارەکان.

له زمان و ئەدەبی فارسیدا (سبک) له بەرامبەر وشەى (Style) دا هاتوو، به واتای پێژنکی تاییهتی بۆ تیگەیشتن و تیگەیانندن به هۆی رستهی له بارو گونجاو و هەڵبژاردنی وشەو شێوهی تۆنێنەوهیهکی تاییهتی بۆ تیگەیانندی خوێنەر. (بهار، ۲۰۳۵)، (ص: د). به واتای گەیانندی پەيام بۆ خوێنەر، بۆ ئەو مەبەستەش پێویستە وشەکان هەڵبژێردراو بن، تاوەکو به باشی پەيام به خوێنەر بگات.

له فەرھەنگی کوردیشدا (شێواز) له بەرامبەر وشەى (Style) دا هاتوو، گەلیک واتای بۆ دانراوه، له وانه:

له (فەرھەنگی هەنێانە بۆرینە) دا به واتای ((شکل (شێوه) و ترح (پێشبارکردن)، راهاتن و هیئت و قافیە))، (هەزار، ۱۳۸۸)، (ص: ۵۰۲). ئەو پێی و شوێنە تاییهتە دیاریکراوەی پێشکەش بەکەسیک دەکێت؛ بۆ ئەوهی تیایدا سەرکەوتن بە دەست بێنیت، یانیش ئەو رێگەیهیه، کەسە کە بۆ جێبەجێکردنی کاروباری رۆژانەى دەیکرێتەوبەرو تاناو لێهاتوو له بەرامبەر راپەراندنی کارەکانیدا، ئەمەش بۆ ئەو شێوازی دەگەرێتەوه، کە پەڕپەوی لێدەکات.

له (فەرھەنگی کوردستان) دا به واتای ((شکل، شەرم، ئەدەب، ئاکارو شێوه))، (موکریانى، ۱۹۹۹)، (ل: ۶۵۸). لەمەشدا شێواز به روش و کاروکردهوی جوانهوه ناسیندراوه.

له (فەرھەنگی شیرین) دا واتای ((چۆنەتی، رەفتار، رێگە، شێوه))، (نظام الدین، ۲۰۰۷)، (ل: ۳۱۸). به واتای ئەو رێچکەیهیه، کە هەڵسوکەوتی خۆی تیا دا دەنۆتێت.

له (فەرھەنگی ئۆکسفۆرد) بەرامبەر به وشەى (Style) واتای ((شێوه، ئەدگاریکی جیاواز، روخساری گشتی، جل و بەرگی مۆدێل))، (ناوخۆش، ۲۰۰۳)، (ل: ۳۳۳). لێرەدا شێواز به خو و رهوشتی جوان و سیمو پۆشاک به سترهوه نهوه.

له (فەرھەنگی مهاباد) دا به واتای ((ئەدەب، وقار، تریه))، (موکریانى، ۲۰۱۲)، (ل: ۳۱۴). به مانای پەروردهی شیاو گونجاو دیت کە لە نێو کۆمەڵگە پێژنکە پێدراوه.

له لای کورد شێواز هەر له کۆنەوه تا ئەو ۲۰ - ۳۰ سالەى ئێستا وشەى (أسلوب) بەکارهێنراوه هەر بۆباری کۆمەڵایەتی و رۆشنیبری و دەروونی و شێواز هونەری دەربەرینە له خودی خۆی و دەرووبەری و تەواوی ژبان، پێژنکەى ژبانکردن جزوا جوۆرهو به پێی تاکەکانی نێو کۆمەڵگەوه دەگۆرێت، هەرۆهه به پێی کات و شوێنیش گۆرانکاری به سەردادیت، هەر تاکیک به پێی ناستی تیگەیشتن و وشیاى خۆی و ئەو باره کۆمەڵایەتییهو رۆشنیبرییه، هەیهتی شێوازهکەى دیاری دهکێت.

وشەى (Stilus) ی لاتینی له رۆوی دەربیرین و نووسین له وشەى (Stulos) ی ئەغریقی (۱۸۳۶م) نزیکه، به واتای ستوون دههات، دواتر گۆرا بۆ واتای نامێزی نووسین ئەویش (پینوس - قەلەم) ه. (Larousse, (1977), P: 1310).

له زمانى ئینگلیزیدا (Style) ی پێ دەوتریت و چەندین واتای بۆ بەکارهێنراوه، هەرۆک له فەرھەنگی ئینگلیزی (Thomas) دا (Style) ناماژهیه بۆ (نەقشی سەر مۆم)، بریتییه له نامێزی نووسین لهسەر تەختەى مۆم، ئەمەش ناماژهیه بۆ وشەى (Stylus) ی لاتینی به واتای هەلکۆلین و تۆمارکردن دیت. P: (Sebeak, (1986), 1022).

هەرۆهه وشەى لاتینی (Stylus) به نامێزیک دهوترا، که له ئاسن درووستکرا بوو، ئەو نامێزە دوو سەری هەبوو: سەری یەکهەمی تیز بوو، بۆ نەخشاندنی نامە لەسەر تەختەى مۆم بەکاردههات، سەری دووهمی راست و پان بوو، بۆ راستکردنەوهو لابرینی ئەو نەخشانه بوو، کە پێشتر درووست کرا بوون. مانای وشەى شێواز: بەرلادووه به گەلیک شێوه خۆی پێشان دەدات، هەندێ جار به مانای زمان و نووسین دیت. هەندێ جار به واتای پێژنکەى دەربیری بیر به هۆی زمانهوه. به لām به شێوهیهکی تاییهت ئەو وشەیه (شێواز) به واتای ئە پێژنکە تاییهتیه دیت؛ کە بۆ نووسینی نووسەرێک له نووسەران بەکار دیت. هەرۆهه به مانای پێژنکەى دەربیری له لایەن کۆمەڵیک ئەدیبه دیت. یان به مانای هەلبژاردنی وشەو پێژنکەى باش دیت و دەبیت به شێوازی وهلامدانهوهو گفتوگۆکردن لهگەڵ کەسانی تر. (القضاة، ۱۹۹۸)، (ص: ۱۲۶).

له فەرھەنگی (Katie) دا ناماژه بهوه کراوه (Style) ی پێدەلێن کە له (Stylus) وهگیراوه نامازنکی نووسین بووه، واتە: جوۆزیک له پینوس بووه، دواتر ماناکەى بۆ (چۆنەتی نووسین) گۆردراوه. بەمەش شێواز بریتییه له پێژنکە جیاجیاکانی دەربیری له نووسین و ئاخاوتن. (Wales, (2011), P: 398).

له (فەرھەنگی ئازادی) دا به شێوازیکی جوان بۆ رۆشتوو باسی (Style) ی کردوو: ((له زمانى ئینگلیزی (Style) وهکو ناو بهمانای : (۱) نامێزیکى نووک تیز، پێشیان شتیان پێ دەنوسى لهسەر تەبەقی مۆ، (۲) پینوس، قەلەم، (۳) -أ- شێوهى نووسین یان دارپشتن، ب- شێواز (هونەر)، شێوهى هینانەدى بهرهمێکی هونەری، (۴) شێوازی جوانی و چاکى، نایابی شێواز،))، (قەرەداخی، ۲۰۰۶)، (ل: ۱۰۱۱). بهو واتایه جێبێشتنی پاشماوهیهک بۆ ناسینهوه، یان شێوازی دارپشتنی بهرهمی هونەری، یان ئاکاری جوانه؛ واتە: شێواز سەرجهم کایهکان دهگرتێهوه؛ هەر لههەلکۆکەوتی رۆژانەوه تا نووسینی بهرهمێکی ئەدەبی.

له فەرھەنگی عەرەبیشدا (الأسلوب) یان له بەرامبەر وشەى (Style) بهکارهێناوهو چەندین واتای بۆ دەربراوه، له وانه:

له فەرھەنگی (الوجیز) دا ((شێواز پێژنکەیه، کە دەلێن پێژنکەى فلانە کەسم گرتۆتەبەر، یان ئەو پێژنکەیه نووسەر له نووسینهکانی دهگیرتێهەر)). (ضیف، ۱۹۸۰)، (ص: ۳۱۶). به هۆی ئەو پێژنکەیه نووسین و هەلکۆکەوتەکان له یەکتەر جیا دهکێتەوه، گرتنەبەری پێژنکەى کەسیک؛ ئەو راستییه دهخاتەرۆو؛ کە ئەو کەسە کەسیکی رهوشتی جوانه.

له فەرھەنگی (المصباح) دا ((شێواز پێژنکەو هونەر، کە دەلێن ئەو لهسەر شێوازیکی له شێوازهکانی نەتەوهدا تێدەپێرێت)). (الفیومی، ۱۹۸۷)، (ص: ۱۰۸). مەبەست لێی پابه‌ندبوونه به دابوونه‌ریکی کۆمەڵگە.

(کۆنت بۆفۆن)ی فرېنسی دەلێت: ((شێواز ئینسانه)). (بیرجیرو، ۱۹۹۴)،
 ص: ۳۸. لهوه شدا مه بهست له وهیه که هه موو ئینسانیک پێگه یه کی تایبه تی
 له دهر بریندا هه یه.

شێواز له تێروانیی (کلودال) هوه ((بریتیه له ناوازی که سایه تی ئینسان،
 ههروه که چۆن دهنگه که ی ناوازه یه کی هه یه و له نێو ناوازه ی دهنگی خه لکانی
 ترون نابێت، به هه مان شێوه، شێوازه که شی له نێو شێوازی که سانی ترون
 نابێت)). (المسدى، ۲۰۰۶)، ص: ۵۴ واته: شێواز رۆلێکی گرنگی هه یه؛
 له ناسینه وه ی که سه کان و جیا کردنه وه ی ده فه نه ده بییه کان به تایبه ت.

(بیرجیرو) ده لێت: ((شێواز بریتیه له پێگه یه کی گوزار شتکردن له بیر، به هۆی
 زمانه وه)). (بیرجیرو، ۱۹۹۴)، ص: ۱۰. مه به ست لێ به هۆی زمانه وه یه،
 نه و بێر کردنه وانه ی نووسه ره یه تی دهر ده بر دێرن.

(شارل بالی) ده لێت: ((شێواز بریتیه له کۆمه له یه که له رگه زه کار بگه ره کانی
 زمان، له سه ره بیه ره یان خوێنه ر)). (فضل، ۱۹۹۸)، ص: ۹۷. به واتای
 رهنگدان وه ی دهر برینه کانی نووسه ره له سه ره خوێنه ر، هه ره چه ند وشه و
 هه لێژاردن و پێر کردنیان به هۆی زمانه وه جواتر بێت: نه وه نده یتر
 کار بگه ریه که ی به سه ره بیه ره و خوێنه ر زیاتر ده بێت.

(سیدلێر) ده لێت: ((شێواز سروشتی کاری زمانی و تایبه تمه ندیه کانیه تی،
 نه مه ش کارنی سۆزاویه و له هه ره ده قێکا به هۆی به کاره یانی زمانه وه
 پووه دات)). (فضل، ۱۹۹۸)، ص: ۹۸. مه به ست له م پێناسه یه: شێواز
 ناوئهنه یه که له که سایه تی و بێرو چۆنی نووسه ره، گوزار شتکردن و
 رهنگدان وه و گه یشتن به کرۆکی مه به ستی نووسه ره هۆی زمانه وه یه.

(۲-۲-۱-۲): شێواز له تێروانیی عه ره بییه کانه وه:

(۱-۲-۲-۱-۲): پێناسه ی شێواز له فه ره نگه نه ده بییه کاند:

له فه ره نگی زاوازه ی زمان و نه ده بی عه ره بی (مجدی و کامل) دا ((شێواز
 بریتیه له پێگه ی ئینسان بۆ گوزار شتکردن له دهر وونی خۆی له پێگه ی
 نووسینه وه)). (وهبه، ۱۹۸۴)، ص: ۳۴. نووسه ره به هۆی نووسینه کانیه وه یه
 دهر برین له دهر وونی خۆی ده کات، نه مه ش یارمه تی نووسه ره دهدات له
 خالیبوونه وه ی نه و باره دهر وونیه ی، که له ناخیدا په نگی خوار دبوویه وه و
 نازاری پێ ده چشت، واته: پێگه یه کیشه بۆ رزگار بوون له کیشه دهر وونیه کان
 و به یان کردن و گه یاندنی به خوێنه ران به پێگه یه کی تایبه تی جوان دار پێژراو.
 له فه ره نگی زاوازه نه ده بییه کانی ((ابراهیم فتحی) دا ((شێواز تایبه تمه ندیه
 جیاوازه کانی ده ق نه ده بییه، که زیاتر په یوه سه ته به شێوه ی دهر برینی نه ده بی بۆ
 نه و بیره ی، ده قه که ی له سه ره داده مه زریت، یانیش پێگه ی په خشکردنی بیره
 له نێو وشه دا)). (فتحی، ۱۹۸۸)، ص: ۲۸. له مه دا شێواز تایبه ت کراوه
 به نووسین و دار شتی به ره مه ی نه ده بی و گه یاندنی بیره به پێگه ی نه خشانندی
 له نێو وشه کاند.

له فه ره نگی تری زاوازه نه ده بییه کانی (نواف نصار) دا واهاتوه ((شێواز
 شێوه یه کی دهر برینه له بیر، یان ناخواتنه به هه لێژاردنی وشه و دهر برینی
 تایبه ت و پێر کردنیان به مشیوه یه ی، که له بیر نووسه ره که یه، له گه ل
 سوود وهر گرتن له خه یال و وینه و سۆز بۆ نه وه ی زۆرترین کار بگه ره ی له سه ره
 خوێنه ر، یان بینه ر، یان بیه ره درووست بکات، به شێوه یه که هه موو نه مانه
 بینه سیمای جیاکه ره وه ی که سێک، یان کۆمه له که سێک، یان
 سه رده میک)). (نصار، ۲۰۱۱)، ص: ۲۵ له م پێناسه یدا باس له و خاله
 جه وه ره یانه کراوه، که ده بینه هۆی جیا کردنه وه ی نووسین و ناخواتنه کان له

به کورتی شێواز له رووی فه ره نگه وه: شێوه، یان هه لسه که وتیکی تایبه ت،
 یان په فتارو پێگه یه کی دیار بکراوه، تاک پێی دهناسر ته وه.

(۲-۱-۲): شێواز له رووی (زاوازه) وه:

شێواز له م پووه وه، واته: شێوازه کانی به کاره یانی زمان. بۆیه پێناسه ی شێواز
 گه لێک زۆرو فراوانه و هه ره یه کێک له زاناو توێژه ران و نووسه ران و
 شێوازه ناسان به پێی بێرو بۆچوون و تێروانیی خۆیان ناساندو یانه: له وانه:

(۱-۲-۱-۲): شێواز له تێروانیی نه ورو بییه کانه وه:

(۱-۲-۱-۲): پێناسه ی شێواز له (فه ره نگه نه ده بییه کاند):

له زمانی فه ره نسیدا شێواز و پێناسه کراوه، که مانا که ی به پێی سیاقه که ی
 دیار بده کێت، هه ره سیاقیک واته که ی تایبه ت و دیار بکراوه دهدات به
 ده سه ته وه، هه ره وک: له فه ره نگی (Petit) دا هاتوه ((شێواز پێگه یه کی
 تایبه ته بۆ نووسین و گوزار شتکردن له بیر، یان بۆچوونیک گوزار شتکار نیکی
 به ده سه ته ووه له لایه ن بیره مندو نووسه ره و دا هینه ر: به شێوه یه که توانای
 جیا کردنه وه ی راو و بۆچوونه کانیان هه یه)). (Larousse, 1987), P: 880 هه ره
 دهر برینی که بیره جۆریک و شێوه یه کی تایبه ت درووست ده که ن، به هۆی
 هاتی وشه کان به دوا یه که دا: سیمو پێگه ی جیا درووست ده بێت، له
 هه مان کاند واته تایبه ت و جیا کراوه ده به خشن.

له فه ره نگی تری فه ره نسی (Jean) دا شێواز بریتیه له (به کاره یانی توانای
 هوشیاری بۆ هه لسه نگانندی نووسه ر)). (Dubois, 1999), P: 448 مه به ست
 له مه هه لسه نگانندی نووسه ره له به ناگایی بوون و تواناو له اتوو بی له دا هینه یانی
 به ره مه ی نه ده بیدا.

له فه ره نگی ئینگلیزی (Cuddon) دا شێواز بریتیه له هه ره پێگه یه کی تایبه تی
 دهر برین له شیعیر، یان بریتیه له وه ی چۆن نووسه ره کان شته کانی ناخیان
 بنووسن، شیکردنه وه هه لسه نگانندی شێوازه کان په یوه سه ته به
 شیکردنه وه ی وشه کان که نووسه ره هه لێژاردوه، له وانه: (هونه ره کانی
 ره وانپێژی، شێوه ی دار شتی پسته کان،) هه موو نه و لایه نانه ی چۆنیه تی
 زمانی تیا دا به کاره ی تراوه. (Cuddon, 2013), P: 688 بێر کردنه وه ی نووسه ره
 له چۆنیه تی دار شتن و به وشه کردنی ناخیان و هه لێژاردنی نه و پێگه یه ی، که
 به گونجاوی داده نین بۆ گوزار شتکردنی دهر وونیا ن: نه مه ش به هۆی زمانه وه
 ده خرپته پروو، دیار بکردنی به هێزو جوانی شێوازه کان ده وه سه تته سه ره ده ست
 ره نگیی نووسه رکان: له چۆنیه تی به کاره یانی هونه ره کانی ره وانپێژی و
 درووستکردنی وینه ی هونه ری و تد له دار شتی ده فه نه ده بییه کانیاندا:
 شیکردنه وه ی ده فه نه ده بییه کانی: به نده به بوونی چه ند پتی هونه ره کان
 وه لێژاردنی نه و وشانه ی شاعیر له شیعیر کانی، نووسه ره له نووسینه کانی.....
 له ده قه کانیاندا به کار یانه یانه وه.

(۲-۱-۲-۱-۲): پێناسه ی شێواز لای زاناو نووسه ران و شێوازه ناسان:

نووسه ری ئینگلیزی (Pierre) پێی وایه شێواز کۆمه له یه که، یان ژماره یه که
 توانایه، که زمان له نێو خۆیدا هه لیا ن ده گرت، چونکه زمان بنیاتی که
 له سه ره نه دیب پێوسته به ره مه ی بێنیت و زۆرترین توانا کانی زمانه کان
 بۆ جواتر کردنی دهر برین له لایه ن نووسه ری سه ره که وتوو، یان پارێزه ره وه ی
 جوان سوودی لێ وهر بگرت. (Guiraud, 1969), P: 43-60 نه م پێناسه یه
 توانای زمان دهر ده خات، به وه ی که زمانه توانای نووسه ره کان ده نووسیته وه و
 دهر خه ری جانییه کانی نێو ده فه نه ده بییه کانه، له پێناو سه رنجرا کێشبوونی
 ده فه نه ده بییه که یه تا وه کو خوێنه ر خپراتر به په یامی نووسه ر نا شنا بێت.

پستەکان دەستنیشان دەکات و بە پێی ڕێگەیکەکی تاییبەت لە لایەن نووسەرەوه لەداڕشتنی بەرھەمەکانیدا دەنوسرێتەوه.

(حەممە نوری) لە بارەى شێوازەوه دەئێت: ((شێواز لەبابەتە ئەدەبیبەکاندا بۆ دەربیرین و گوزارشتکردن و چۆنیەتی گەیانندی بیرو مەبەستی یا چۆنیەتی دووان و قسەکردن یا نووسین بەکارھاتوو، جگە لەمە لە بابەتی زانستیشدا زاناکان (شێواز) بەکاردێن بۆ ڕێبازی لیکۆلینەوهی زانستی)). (کاکى، (۲۰۰۸): ۱۴). بە پێی ئەم تێروانییە شێواز سەرھەرای ئەوهی، کە ڕێگەیکە بۆ گوزارشتکردن و نووسین، ھەرھەا ڕێگەیکە بۆ نووسنی توێژینەوهی زانستی لە لایەن توێژەرەوه، واتە: سەرھەرای بابەتی ئەدەبى بۆ بابەتی زانستیش بەکارھێنراوه و سوودی لێوھەرگراوه.

لە پێناسەیکە تری (حەممە نوری)دا ((شێواز بریتییە لە ڕێگەیکە تاییبەت، کە نووسەر یان شاعیر بەھۆبەوه لە داڕشتنیک تاییبەت بەخۆی و زمانەیکە یەوہ بیرەکانی پێ دەردەبەردێت)). (کاکى، (۲۰۰۸): ۲۶). لەمەشدا باس لەو ڕێگە تاییبەتە دەکات، کە وا نووسەر و شاعیران بە ھۆی زمانەوه گوزارست لە بیرەکانیان دەکەن.

شێواز لە تێروانیی (پەخشان عەلى)دا بریتییە ((لە بوارى ئەدەبیبدا بۆ دەربیرین و گوزارشتکردن لە لایەن نووسەرەوه بەکاردێت، بۆ گەیانندی ھەست و سۆزو بیروبوچوونەکانى بە ڕێگەیکە تاییبەت بەخۆی، کە ئەمە لە نووسەرێکەوه بۆ نووسەرێکی تر جیاوازی ھەبە یاخود یەک جۆرە شێواز لە لایەن کۆمەلێک نووسەرەوه دووبارەو چەند بارە دەکرتەوه)). (ئەحمەد، (۲۰۰۹): ۱۴-۱۵). مەبەست لێی شێواز ئەو ڕێگەیکە، کە بۆ بەرھەمی ئەدەبى بەکاردێت؛ تیایدا دەربیرین لەھەست و سۆزی نووسەر دەکرت، ھەرھەا ئەم نووسەرە رای وایە؛ تاکە ڕێگەیکە لە لایەن چەندین نووسەرەوه بۆ چەندین جار بەکارھێنرێتەوه.

(د. ئیدریس عەبدوللا) لە پێناسەى شێوازدا دەئێت: ((شێواز بریتییە لە گەیانندی تاکە واتا بەدەربیرینی لە یەک جییا)). (مستەفا، (۲۰۱۲): ۹). ئەمەش بۆ ئەو دەگەرێتەوه ھەر نووسەرێک بە پێی تێروانین و گۆشەنیگای خۆبەوه دەربیرین لە واتا دەکات.

بەگشتی شێواز:

بریتییە لەو ڕێگە دیاریکراو و تاییبەتەى نووسەرە ئەدیپ و شاعیران؛ کە تیایدا گوزارشتکردن لە بیرو کەسایەتی و ھەست و سۆزو بارە دەروونیەکانیان دەکەن و دەبێتە ھۆی ناسینەوہیان لە ڕێگەى ھەلژاردنی ئەو وشەو دەستەواژە جوان و سەرنجپراکیشانەى، کە لە کاتی نوسینیان دایدەپێژن، ئەمەش لە پێناو کاربەگەرەبوون و سەرنجپراکیشانی خۆتەنەردا.

تەوہرى دووہم/ شێوازەکانى زمان و شێوازەکانى ئەدەب:

دەشیت شێوازەکان: شێوازی زمان بن، یان شێوازی ئەدەب.

شێوازەکانى زمان: بە پێی فەرھەنگ و یاساکانى دەنگسازى و وشەسازى و پستەسازى و واتاسازى بەرھەم دین، بەلام شێوازەکانى ئەدەب: بەرھەمی لادان لە ھەموو ئەو ئاستانەى زمان، جا ھەر شێوازەى دەشیت لە لایەنیک لەو لایەنانەى زمان و فەرھەنگدا؛ لادانى کردبێت.

بۆ نمونە:

(۱) کچەکەى خۆم جوانە.

(۲) ئێوہ قەت فێر نابن.

(۳) شەو بۆ نووستنەو پۆژ بۆ کارکردن.

لای وەرگر، ئەمەش لەبەر ئەوهى بێرکرنەوهى تاکەکانى کۆمەلگە لە یەکتەر ناچیت، ھەر یەکەیان شوین پەنجەیکەکی تاییبەت بەخۆی لە لای خۆتەنەرەو بێسەر و بێنەر دەستنیشان دەکەن.

(۱-۲-۲-۲): پێناسەى شێواز لای زاناو نووسەرەن و شێوازناسان:

نووسەرى عەرەبى (رئیف خورى) تێروانىی خۆی لە بارەى شێواز نووسىوہ و وتوویەتی ((شێواز ئەو سیمای تاییبەتە، کە بآل بەسەر بەرھەمی ئەدەبیبدا دەکێشیت، بەرنامەى ئەو لە گەیانندا بەشێوہیکە تاییبەت لە غەیری خۆی جیا دەکاتەوه)). (خورى، (۱۹۵۹)، ص: ۱۳۳) بوونی خەسەلت و سیمای تاییبەت لە بەرھەمی ئەدەبیبدا، پەيامی جیاکراوہ لەنێو خۆیدا ھەلدەگرت، ئەمەش وایلدەکات لە بەرھەمیکى تری ئەدەبى جیا بێتەوه، واتە: ھەر ژانرێکی ئەدەبى بە ھۆی کۆمەلێک سیمای دەناسرێتەوه و ئەو سیمای تاییبەتەیانە وا دەکەن لەوێتر جیا بکرتەوه.

شێواز لە لای نووسەرى عەرەبى (توفیق الحکیم)دا بەوہ پێناسەکراوہ کە ((داھێنانیکى ھونەرپە، ئەوہیکە کە وا تۆ... تۆ بیت... واتە: تۆ خودى خۆت بەدى بێت، ئەوہیکە تۆ دەنگى خۆتمان پێ بگەيەنیت)). (الحکیم، (۱۹۷۷)، ص: ۱۲-۱۳) مەبەست لێی لە کاتی داھێنانى دەقی ئەدەبیبدا وا پێویستە نووسەر بە پێی وێست و بیروبوچوونى خۆی ڕێگەیکە تاییبەت بەخۆی دەيارى بکات کە لە ڕێگەیکە پەيامی تاییبەت بەخودى خۆی بگەيەنیت و بێتە ھۆی ناسینەوہى کەسایەتى نووسەرەکە.

لە تێروانىی نووسەرێکی تری عەرەبى (أحمد الشایب)دا ((شێواز ڕێگەى بێرکرنەوہ و وێنکردن و دەربیرن)). (الشایب، (۱۹۹۱)، ص: ۴۵). واتە: نەخشەدانان بۆ داڕشتن و دەربیرن ئەو بیروکەیکە کە لە بیر دایە، ئەمەش ڕێگەیکە دیاریکراو و تاییبەت بۆ خاوەنەکەى دەستەبەر دەکات، ھەر بە ھۆی ئەم ڕێگەیکەوه دەناسرێتەوه و لەوانى تر جیا دەکرتەوه.

(صلاح فضل) لە بارەى شێوازەوه دەئێت: ((ئێگەبشتن لە شێواز رووکەش و ئاسان نییە)). (فضل، (۲۰۱۳)، ص: ۹۰). بەو واتایە تا لێ نەکۆلرێتەوه بەو ڕێگە دیاریکراوہى نووسەر ناشنا نابن.

(۱-۲-۱-۲): شێواز لە تێروانىی کوردەکانەوه:

(۱-۲-۲-۱): پێناسەى شێواز لای زاناو نووسەرەن و شێوازناسان:

لە زمان و ئەدەبى کوردیشدا ھەر لە کۆنەوہ باس لە شێواز کراوہ، ھەر وەک (شیخ نوری) لە بارەى شێوازەوه وتوویەتی ((ئوسلوب بەو تەرزى مەخسوسى بەیانە دەئێن کە ھەر خەتیبیک یاخود ھەر موخەررێک ئەوہى لە دەماغیایەتى ئیفاوہى ئەکات، ھەموو خەتیبیک مالکی تەرزیکى مەخسوسى بەیانە)). (سالج، (۱۹۲۶)، ژ: ۴۰). شێواز لێرەدا تاییبەتەندییەتى نووسەرە، بە ھۆی ئەو ڕێگەیکە، کە چۆنیەتى بێرکرنەوهى خۆی تیادا نەخشاندوہ، ھەر ئەمەشە وا دەکات ھەر نووسەرە ئەدیپیک خاوەنى ڕێگەو شێوازیکى داڕشتنى تاییبەت بن.

لەلایەکی تر (د. عزیز گەردى) باسى شێوازی نووسین دەکات و دەئێت: ((بریتییە لەو ڕێ و شوین و ڕەنگ و رووخسارەى، کە نووسەر لە نووسیندا ھەبەتی، ئەویش جۆرى بێرکرنەوہو ھەست و نەست و گودازو وشووبازى و داڕشتنى پستەو ھەر شتیکى دى دەگرتەوه کە پەيوەندى بە نووسەرە نووسینەکەیکە ھەبێت)). (گەردى، (۱۹۷۹)، ل: ۹). واتە: جۆرى بێرکرنەوہو بوونى ھەست و نەست و سۆزی نووسەر، جۆرى وشەکان و

- ئەگەر سەبەبى ئەم رىستانى سەرەو بەكەين:

يەكەميان: رىستەيەكى (وەسفى) يە.

دووەميان: رىستەيەكى (لۆمە) يە.

سىيەميان: رىستەيەكى (هەوائى) يە، دوو وشەى دژيەكى تىدايە كە (شەو و رۆژ) ن.

هەمو ئەم رىستانە: بەيچى ياساكانى زمان و فەرەنگى درووستىراون، هېچ لادانىكىيان تېدا بەدى ناكەين، بەلام لەم رىستانەى خوارەودا:

۱) گولئەكەى من جوانە.

لېردا (گولئەكەم) لەشويى (كچەكەم) هاتوو. واتە: لادان بەھۆى وشەى (گولئەكەم) درووستىبوو.

۲) نيوە تا كەى تىناگەن؟

ئەم رىستەيە شىوازەكەى پرسىارە، بەلام (پرسىارى مەجازى) يە، بۆ ناشىرىنكردنە، واتە: (نيوە قەت تى ناگەن)، ئەمەش لادانە لە شىواز.

۳) بىشمم ئەو كارە ناكەم.

لېردا رىستەكە، رىستەى (لىكىدراوى مەرجى) يە، دەبوو بلىت: (ئەگەر من بىشمم، من ئەو كارە ناكەم)، بەلام دەبىنن كورتىرى كردوو بەنەماكانى رىستەسازى كوردى، ئەمەش لادانە لە دارپشتن.

جا بەرىستەكانى (كۆمەلەى يەكەم) دەلئىن (شىوازى زمانى) و بەرىستەكانى (كۆمەلەى دووەم) دەلئىن (شىوازى ئەدەبى).

تەوەرى سىيەم / لە بارەى شىوازناسى ئەدەبەو:

ئەدەب؛ وئىناردنى بىرە بەشىو بەكەى جوان و سەرنجراكىش و پىشپىنى نەكراو، هەر نووسەرىك خاوەن بىرىكى تايبەت بەخۆيەتى و وئىنەيك بۆ بىرەكانى دەكىشىت، وەك تابلۆيەكى نەخشىن لە رىگەى زمانەو دەبخاتە پروو، جيا لە وئىنەى بىرى نووسەرىكى تر.

ئەدەب پىنكەتەيكە لە كۆمەلەىك پەگەز؛ كە وا دەق ئەدەبىيان لەسەر بنىات دەنرېت، برىتن لە: (بىر، هەست، سۆز، خەيال)، بۆ خستە پروو ئەم پەگەزەنەش رىگەيك پىوستە بۆ ئەو نووسەر بەھۆيەو پەيام و واتاكانى دەرىپرېت؛ ئەوئىش برىتپە لە (شىواز)، واتە: شىواز بنچىنەيكە گىرىكى دامەزراروو دارشتى دەق ئەدەبىيە، لەگەل ئەمەشدا خزمەت بەرپەگەزەكانى تى ئەدەب دەكات و بارمەتدەرە بۆ دەرەكتى ئەو بىرەى نووسەر هەيەتى. بەمشىو دە شىواز ئەو رىگەيكە، كە وا نووسەر لە پىناو نووسىن و دەرىپى مەبەستە ئەدەبىيەكانى هەلئىدەبىرېت. ئەمەش دەبىتە ھۆى فراوانبوونى رىگاكانى دەرىپىن و ناسىنەوئى نووسەرەكان بە ھۆى ئەو شىوازەى بۆ نووسنەكانىان گىرتوويانەتەبەر.

شىواز رىگاكانى بەكارھىنانى زمانە نووەك درووستكردنى زمان، لەبەر ئەو هەر نووسەرىك خاوەن فەرھەنگىكى تايبەتپە. ناسىنەوئى گەيشتن بەو بىرو ھەست و سۆزو دەروونى نووسەرىش بە ھۆى شىوازناسىيەو دەبىت.

شىوازناسى؛ ھەلئەوئەشاندنەوئى دەق ئەدەبىيە لە پىناو دۆزىنەوئى بنەما ھونەرىيەكان و ئەو رىگەيكە كە وا نووسەر بۆ دارپشتى دەق ئەدەبىيەكەى، پەناى بۆ بردوو.

شىوازناسى، زانستى دەرەكتەى جوانىيەكانى نيو دەق ئەدەبىيە داھىتراوكانە، چونكە شىوازناسى دواى لادانەكان، لە دەق دەكۆلئىتەو.

ھەر لادانىك دەبىتە ھۆى بەرھەمىنانى شىوازىك و جيا لەوئىتر، بەمشىو دە دەق ئەدەبى بەرھەمىتراو درووست دەبىت. ھەمو ئەمانەش بۆ گەياندىنى

پەيامىكى وئىنە بۆكىشراو، بەمەبەستى گەيشتن بە پەيامەكانىش؛ شىوازناسى رۆل خۆى دەگىرېت؛ لەشىكردنەوئى پىنكەتەى دەق ئەدەبىيەكان و بەتايبەتى دەق شىعەرى، تاوەكو بە پروو جوان و بىرە داھىتراو و واتا بەھۆزەكان بگەين، بەمشىوئە شىوازناسى ئەدەب: توئىنەوئە پە لەسەر ئەو دەرىپىنە ئەدەبىيەنى نووسەر، بەمەبەستى گەياندىنى جوانى و پەيامى واتادار بەخوئىنەر.

ئەنجام:

لە گىرىكى ئەنجامەكانى ئەم توئىنەوئە:

۱. لە روانگەى فەرھەنگەو، شىواز بە واتاى جۆراوچۆر ھاتوو، كە ھىچيان پەيوەندىيان بە ئاخوتن و ئەدەبەوئى نىيە.

۲. شىواز وەكو زارو، واتاىكى نوئىە بۆچەمكىكى كۆن، كە لېردا لەسەر زمانى ئەدەب و ئاخوتن كورت دەبىتەو.

۳. شىوازى ئەدەبى، ئەو شىوازەنى: داھىنانن، نووسراو بن، يان زاھەكى، كە بەرھەمى لادانەكان لە بنەماكانى زمان و فەرھەنگ.

۴. شىوازناسى ئەدەبى، تەنيا لەو شىوازەنى داھىنان دەكۆلئەو، كە بەرھەمى لادانەكان.

لىستى سەرچاوەكان:

يەكەم / سەرچاوە كوردىيەكان:

۱) ئەمەد، پەخشان عەلى (۲۰۰۹): شىوازى شىعەرى گۆران، چاپخانەى پەنج، سلئىمانى.

۲) مەسفى، ئەنور (۲۰۰۳): شەبتان، چاپخانەى وەزارەتى پەرورەدە، شوئىن ھەولئىر.

۳) كاكى، ھەمە نورى عمر (۲۰۰۸): شىواز لە شىعەرى كلاسكى كوردىدا، چاپى يەكەم، چاپخانەى تىشك، سلئىمانى.

۴) سائح، شىخ نورى شىخ (۱۹۲۶): اسلوب چىيە، ادبىياتى كوردى، رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۰)، ت. ۲.

۵) قەرەداخى، د. ھەمە رەشىد (۲۰۰۶): فەرھەنگى نازادى (ئىنگلىزى - كوردى)، چاپى يەكەم، چاپخانەى اسو، شوئىن (?).

۶) گەردى، عزىز (۱۹۷۹): پەوانىزى لە ئەدەبى كوردىدا (واتاناسى)، بەرگى سىيەم، چاپخانەى كاكەى فەلاح، سلئىمانى.

۷) مستەفا، د. ئىدرىس عەبدوئىلا (۲۰۱۰-۲۰۱۱): شىواز شىوازگەرى، چاپى يەكەم، چاپخانەى رۆژھەلات، ھەولئىر.

۸) مستەفا، د. ئىدرىس عەبدوئىلا (۲۰۱۲): شىواز، چاپى يەكەم، چاپخانەى منارە، ھەولئىر.

۹) مستەفا، د. ئىدرىس عەبدوئىلا (۲۰۱۳): شىوازگەرى لادان، چاپخانەى لەريا، سلئىمانى.

۱۰) موكرىيانى، گىوى (۱۹۹۹): فەرھەنگى كوردستان (كوردى - كوردى)، چاپى يەكەم، دەرگاى ئاراس، ھەولئىر.

۱۱) موكرىيانى، گىوى (۲۰۱۲): فەرھەنگى مەباد - فەرھەنگىكى قوتابخانەى (كوردى - ئارەبىيە)، چاپى دوو، چاپخانەى ئاراس، ھەولئىر.

۱۲) ھىلى، نعمت اللە ھامد (۲۰۰۷): شىوازگەرى (ئىزورى و پراكتىك فەكۆلئەكە د بياق ھۆزانى دا)، چاپى ئىكى، چاپخانا حاجى ھاشم، ھەولئىر.

۱۳) ناوخۆش، پ. د. سەلام، (۲۰۱۴): فەرھەنگى زمانەوانى ناوخۆش، چاپى يەكەم، چاپخانەى ھىقى، ھەولئىر.

شه شه م / سه رچاوه رواسيه كان:

55) Sachkova, E. V. (2012): Lectures on English Stylistics, Yaroslavl, Moskovsky Prospect, 151., Railway Printing house Yaroslavsky technical school branch of MIIT, Mockba (Moscow).

الملخص:

يسعى هذا البحث الموسوم بـ (الأسلوبية والأسلوبية الأدبية)، إلى إلقاء الضوء على علم الأسلوب وقراءة النص الأدبي ومستوياته في ضوء التحليل الأسلوبي لبنيته وبيان كيفية الولوج إلى مكنونه الفكري وبعده الدلالي وبيان مواطن القوة فيه للمتلقي، معتمداً ومنتجاً نهج علم الأسلوب ومعطياته. والبحث في مجمله مكون من مقدمة، ومبحثين رئيسيين، اتخذ الشكل الآتي: يضم المبحث الأول: المعنون بـ (الأسلوبية) وشمل محورين على التوالي محورين، يتناول محوره الأول: الأسلوبية في بعها اللغوي، في حين يتحدث محوره الثاني عن الأسلوبية في بعدها الاصطلاحي. أما المبحث الثاني: فيحمل عنوان (الأسلوب والأسلوبية الأدبية) ويضم ثلاثة محاور، يتناول المحور الأول: الأسلوب، والثاني: الأسلوب اللغوية الأسلوب الأدبية، والثالث: الأسلوبية الأدبية. وينبى البحث مشواره بختامه مودع فيها أهم الأستنتاجات ومسرد بأسماء المصادر والمراجع المعتمد عليها وثم اختتام البحث بملخص بلغتي الكردية العربية والإنكليزية. الكلمات المفتاحية: الأنزراح، الأسلوب، الأسلوبية، الأسلوبية الأدبية.

Abstract:

This research paper is entitled (**Stylistics and Stylistics of Literature**), is a purpose to introduce the Stylistics Science, Stylistics and studying the literature content under the light of the levels of stylistic analysis that the pleat of literature has been constituted on, it means: it introduces the Style of formula and individual notion which derivated linguistically, and it determines the strong denotation includes in the context of literature for the recipient. Thus, the layout of the research is; (Stylistics).

The research's table of content: the research constitutes of introduction and two chapters:

First Chapter: this chapter is entitled (Stylistics); it contains many sections; the first section is defined; (Stylistics in the view of words), and the second section is defined (Stylistics in the view of idiom) by the Styleologist and authors.

Second chapter: It is pertained to (Stylistics and Literature Stylistics), it contains three sections: the first section is about (Style), the second section introduces: (Language and Literature Styles) with examples, and in the third section, it talks about the (Stylistics of Literature).

In the conclusion of this research paper; the summary of the results that are concluded by the research paper with the resources and the epitome of the matter by the Kurdish, Arabic, and English Languages are introduced.

Key Words: Deviation, Style, Stylistics, Stylistics of Literature.